

PRZYKRYTCA (2) *sb m*

a *prawdopodobnie jasne (tak w -ca)*.

[*sg V przykrytca.*] ◊ *pl [N przykrytcy.]* ◊ *D przykrytc(o)m (1)*. ◊ *V przykrytce (1)*, [*przykrytcy*].
Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek fałszywy, obłudny, nieszczyry, zakłamany (2) : Bieda wám przykrytce [*Vae vobis ... hypocritae Vulg Matth 23/29*]/ *ijż podnoficie groby prorotzkié/ ij okráłfácie groby práwdziwych ij fprawiedliwych prorokow/ a mowicie: Byfmy byli w ty dnij/ gdy bylij nałfy oyttzowie niebylibyfmy ijm towarzyfłmi w przelánium krwi prorotzkié. OpecŻyw 76v; [Gdy tedy czynirz ialmużnę, nie głasayże trąba przed tobą, iako przikrytcy czynią [noli tuba canere ante te sicut hypocritae faciunt Vulg Matth 6/2] SandMalEwan 41; Przikriticza, wyrzucz pirwey birzmo z oka twego [*Hypocrita, eice primum trabem de oculo tuo Vulg Matth 7/5*], a tedy przezrzirz abys wyiał pazdziorko z oka brata twego. SandMalEwan 44, 41, 42, 61].*

Wyrażenie: »fałszywy przykrytca« (1): Iezu ktorys fałszywem przykrytcom wieczną biedą złorzeczenia groził. *ł(miłuj) fie TarDuch B7v.*

Synonimy: fałsznik, hipokryta, obłudnik, obojętka, omylnik, pokryciec.

Cf PRZYKRYCIEC